

[Julin.]

Bevillingen, der var paa 3000 Kr., har imidlertid vist sig at være utilstrækkelig. Den fattige Fiskerbefolkning har lagt sig i Selen for at skaffe de nødvendige Midler, og naar man kender de økonomiske Forhold blandt Befolkningen ude paa Klitten, maa man nærmest være overrasket over, at det er lykkedes det energiske Kirkebygningsudvalg at indsamle 1618 Kr. Desuden er der fra anden Side givet Løfte om 500 Kr., det vil sige, at der raades over en Sum paa 5118 Kr., men til Erhvervelse af Redningsbaadhuset, Indretning af Huset i Henhold til Overslag, Fragtbeløb for Døbefont og Inventar, der af Thyborøn Menighedsraad er overladt Kirken i Thorsminde, samt et Par Alterstager er der medgaaet 5272 Kr. 25 Øre. Da der af det indsamlede Beløb fragaar 800 Kr. til Henlæggelse til Vedligeholdelsesfond, er det faktiske Forhold dette, at der er et Underskud paa 954 Kr. 25 Øre. Det er slem nok, men hertil kommer, at det grundet paa det barske Vejrlig herude vil være nødvendigt at bygge et Vaabenhus; hertil vil sikkert under de nuværende Forhold medgaa et Par Tusinde Kroner. Endelig er der Fraskillelse af Jord, Planering af Grund og enkelte andre paakrævede Smaaudgifter. Det vil sige, at det vil være nødvendigt, at der skaffes 3300—3400 Kr. til Veje, for at Fiskerbefolkningen herude mellem Vesterhav og Nissum Fjord kan faa deres Kirkesag helt ordnet.

Det er mig bekendt, at Kirkebygningsudvalget har indsendt Andragende til Kirkeministeriet om at søge det nødvendige Beløb bevilget. Jeg tillader mig varmt at anbefale dette Andragende. Jeg havde i Sommer Lejlighed til at se Kirken, og Arbejdet var allerede dengang saa langt fremskredet, at man kunde skønne, at der kunde blive et virkelig godt og hyggeligt Gudshus ud af det gamle Redningsbaadhus. For øvrigt blev den lille Kirke under stor Højtidelighed indviet forleden. De 6000—7000 Kr., som Staten kommer til at yde til denne Sags Gennemførelse, om ovennævnte Andragende bevilges, hvad jeg oprigtigt haaber, er i Sandhed givet godt ud.

Der har i Bladene været et Forlydende fremme om, at den justitsministerielle Kommission, der i nogen Tid har arbejdet med Spørgsmaalet om Kirkebogens Afløsning af en borgerlig Fødselsregistrering, der i Stedet for af Præsterne skulde foretages af Folkeregisterførerne, i en nær Fremtid vil afgive Betænkning.

Efter samme Forlydende skal der i Kommissionen være overvejende Stemning

for at afskaffe den gældende Ordning, hvorefter Fødselsregistreringen betragtes som et kirkeligt Anliggende, idet man hævder, at Indregistreringen af de nye Verdensborgere ganske naturligt hører under de Funktioner, som paahviler Folkeregisteret.

Jeg skal ikke nægte, at det, der forbaavser mig mest, er Oplysningen om, at man ikke fra kirkelig Side i Kommissionen har fremført nogen afgørende Modstand mod en saadan Reform. Ja, et lille Lysglimt er der da i Meddelelsen, der har altsaa været Modstand. Hvor megen Modstand der saa skal til, for at det kan kaldes „afgørende“, er saa et andet Spørgsmaal. Fra kirkelig Side i Kommissionen er det i hvert Fald hævdet, at man ønsker bevaret Adgangen for Folkekirken til at udføre Daabshandlingen i ubegrænset Omfang. Og det manglede da ogsaa bare! Jeg tror, at vi midt i al den Reformiver, som er saa fremherskende i Tiden, vil have godt af at være stille over for den Tanke, at ikke alt gammelt er daarligt. At alt nyt ikke er godt, det skal vi nok blive belært om!

Jeg føler mig forvisset om, at det har været af den allerstørste Værdi for Slægterne gennem Tiderne, at der har været Forbindelse mellem Hjemmene og Kirken og mellem den enkelte og Kirken. De, der vil gøre Forsøg paa at løsne nogle af de Baand, der danner Forbindelseslinier mellem disse Faktorer, gør en ond Gerning.

Da det er en justitsministeriel Kommission, der beskæftiger sig med det af mig her fremdragne Spørgsmaal, maa det vel blive den nye Justitsminister, der til sin Tid skal tage Stilling til og træffe Afgørelse i de Forslag, der maatte fremkomme fra denne Kommission. Jeg kan forsikre den højtærede Justitsminister om, at han vil høste stor Tak fra den største Part af det danske Kirkefolk, hvis han vil modsætte sig et eventuelt Forslag om Afløsning af Kirkebogen.

I Begyndelsen af September dette Aar indsendte „Kristeligt dansk Fællesforbund“ en Ansøgning til Socialministeren om Dispensation fra Afspadseringsreglerne i § 5 i Lov om Forbud mod Overarbejde. Ansøgningen, der var ganske kortfattet, lød som følger:

„For kristelig Arbejdsgiverforening og kristelig Fagforening tillader man sig herved høfligst at ansøge om Dispensation fra Reglerne om Afspadsering for Møbelsnedkerfaget.“

Til Støtte for Ansøgningen fremførtes, at der den 2. September kun var anmeldt to ledige Medlemmer, nemlig en gift Bonerske